

Súd: Krajský súd Trnava  
Spisová značka: 23Co/104/2016  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2614207710  
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2016  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková  
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2614207710.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a členiek senátu: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Ľubica Bundzelová, v právnej veci žalobcov: 1. V. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. - Z., M. R. S. č. XXX, 2. T. T., nar. XX.X.XXXX, bytom S. - Z., M. R. S. č. XXX, žalobcovia 1. a 2. zastúpení: Martin Džačovský, s.r.o., so sídlom Hviezdoslavova č. 315, Senica, proti žalovanej: S. M., nar. XX.X.XXXX, bytom S. - Z., M.R. S. č. XXX, zastúpená: JUDr. Ľuboslav LINDER, advokát, so sídlom Zámocká 8, Malacky, o uloženie povinnosti zdržať sa zásahov do vlastníckeho práva, na odvolanie žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Senica, č. k. 11C/164/2014-93 zo dňa 25. novembra 2015, takto

### rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa vo veci samej p o t v r d z u j e .

Rozsudok súdu prvého stupňa sa v časti trov konania m e n í tak, že žalobcovia 1. a 2. sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanej náhradu trov konania vo výške 1.143,85 eura, v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku k rukám právneho zástupcu žalovanej.

Žalobcovia 1. a 2. sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanej náhradu trov odvolacieho konania vo výške 74,58 eura, v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku k rukám právneho zástupcu žalovanej.

### o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu žalobcov zamietol a žalobcov zaviazal zaplatiť žalovanej náhradu trov právneho zastúpenia v sume 1.143,85 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku, právnemu zástupcovi žalovanej. Po právnej stránke súd rozsudok odôvodnil § 126 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ). Skutkovo tým, že z LV č. XXXX mal súd preukázané, že žalobcovia sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností nachádzajúcich sa v k. ú. Z. D. O., parc. č. 696 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 281 m<sup>2</sup>, parc. č. 697 - záhrady o výmere 492 m<sup>2</sup>, rodinného domu s.č. XXX postaveného na parc. č. 696 a to na základe kúpnej zmluvy RI- 1990/88- vz. 33/89. Z LV č. XXXX súd zistil, že žalovaná je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností nachádzajúcich sa v k. ú. Z. D. O., parc. č. 698 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 277 m<sup>2</sup>, parc. č. 699 - záhrady o výmere 504 m<sup>2</sup>, rodinného domu s.č. XXX postaveného na parc. č. 698 a to na základe kúpnej zmluvy V- 1704/96, vz. 26/97. Drevený plot žalovanej, ktorého odstránenia sa žalobcovia žalobou domáhali, sa nachádza na parc.č. 698, ktorá je vo výlučnom vlastníctve žalovanej a tento bol postavený ešte v priebehu roku 2007 v súlade so zákonom, čo vyplýva z predložených dokladov týkajúcich sa tejto stavby špecifikovaných vyššie ako aj z výpovede svedka Ing. M. S., ktorý vykonával na tejto stavbe stavebný dozor. Pokiaľ ide o mreže, ostnatý drôt a podpery k týmto veciam, ktorých odstránenia sa žalobcovia žalobou tiež domáhali, žalobcovia nepreukázali, že by sa niektorá z týchto vecí nachádzala na ich pozemku. Podľa § 120 ods.1, veta prvá Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), účastníci sú povinní označiť dôkazy na

preukázanie svojich tvrdení. V danej veci žalobcovia a ich právny zástupca neustále len konštatovali, ktorá z vecí, ktorých odstránenia sa žalobou domáhali, sa nachádza už na pozemku žalobcov a bez ich súhlasu, avšak nenavrhli na podporu svojich tvrdení žiadne relevantné dôkazy, súd teda ich tvrdenia považuje za nepreukázané. Keďže neunesli dôkazné bremeno, preto súd žalobu zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal žalovanej, ktorá mala vo veci plný úspech, náhradu trov konania. Trovy konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia v sume 1.143,85 eura za 7 úkonov právnej služby á 61,84 eura (príprava a prevzatie zastupovania, písomné vyjadrenie k žalobe, písomné vyjadrenie k dokazovaniu, účasť na pojednávaní dňa 25.2.2015, 16.6.2015 a 25.11.2015, účasť na obhliadke dňa 16.3.2015), 7 x režijný paušál á 8,04 eura. Ďalej cestovné náhrady vo výške 169,25 eura (46,29 + 30,38 + 46,29 + 46,29) a náhradu za stratu času vo výške 294,80 eura (80,40 + 53,60 + 80,40 + 80,40) všetko v sume 953,21 eura + 20 % DPH. Pri určení základnej sadzby tarifnej odmeny právny zástupca žalovanej a súd vychádzali z hodnoty sporu 804 eur t.j. 1/13 výpočtového základu podľa § 11 ods.1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z..

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podali odvolanie žalobcovia prostredníctvom právneho zástupcu podľa § 205 ods. 2 písm. b), c), d) a f) O.s.p. Vybudovanie pevne stojaceho plotu pri dome žalobcov, umiestnenie zvarovaných roxorových tyčí s ostnatým drôtom pred okná žalobcov, umiestnenie prekážok (modré dosky) s dotykom o nehnuteľnosť žalovaných je nepochybne zásah žalovanej nad mieru primeranú pomerom do práv žalobcov. V ústnom odôvodnení súd konštatoval, že žalobcovia nepreukázali, nenavrhli dôkaz, ktorý by dokazoval prekročenie miery primeranej pomerom. Žalobcovia poukazujú na § 121 O.s.p., podľa ktorého nie je potrebné dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo súdu známe z jeho činnosti. Osoby z Obvodného úradu v Senici, ktoré v minulosti riešili tieto problémy, boli zhrození a poukázali na to, že tieto zistené skutočnosti zo strany žalovanej proti žalobcom sú v rozpore so zákonom a teda nie sú bežné, resp. presahujú mieru primeraných pomerov. Ak tieto skutočnosti sú známe Okresnému úradu v Senici, sú rovnako známe i prvostupňovému súdu - Okresný súd Senica. Plot nebol postavený v súlade s ohlásením stavby, keďže tento je pevne spojený so zemou. Nesúhlasia s tvrdením Ing. M. S., že každý plot musí mať betónové stĺpiky, môže byť zakopaný, resp. na rôznych podujatiach sa používajú stĺpiky, ktoré drží zväčša položená betónová kocka. Plot nedodržiava ani stanovenú dĺžku, keďže je dlhší a presahuje nad strechy žalobcov v niektorých častiach, čo tiež nie je bežné a samotné oznámenie stavby nešpecifikuje výšku oplotenia, čím je nejasné, neurčité či nezrozumiteľné. Vzhľadom k uvedenému drevený plot nie je postavený v súlade s ohlásením a je v rozpore so zákonom. Zvarované roxorové tyče sú mreže a slnko na tieto mreže nikdy nezasvieti z dôvodu dreveného plotu žalovanej. Ostnatý drôt po začatí pojednávania žalovaná odstránila. Umiestnenie tyče cca 1 cm od strany žalobcov pred okná je evidentne prekročenie miery primeraných pomerov. Modré prekážky (4 ks) sa bez súhlasu žalobcov dotýkajú ich nehnuteľností a pritom nie je zrejmy ich účel. Namietajú i priznané trovy konania právneho zástupcovi žalovanej, keďže minimálne počas sporu mal bydlisko v meste B. a pojednávania sa konali ráno ako aj obhliadky a je zrejme, že necestoval ráno o 7.00 hod. do práce, keď mal byť o 9.00 hod. či o 9.30 hod. v Z. i v S.-Z.. Sú presvedčení, že sú porušované ich práva zakotvené v Ústave SR, ako aj v Občianskom zákonníku, najmä v súvislosti s § 127 a preto žiadajú, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a návrhu vyhovel, prípadne vrátil na ďalšie konanie.

K odvolaniu žalobcov sa vyjadrila žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu. Stotožňuje sa s rozhodnutím súdu prvého stupňa, nakoľko žalobcovia v konaní žiadnym dôkazom nepreukázali, že veci uvedené v petite zasahujú do ich vlastníckeho práva, alebo ich nad mieru primeranú pomerov obťažujú alebo vážne ohrozujú výkon ich vlastníckych práv. Drevené oplotenie je zriadené na pozemku parc. č. 698 reg. „C“ parc. č. 698-druh pozemku zastavané plochy a nádvoria vo výmere 264 m<sup>2</sup> evidovaných Okresným úradom Senica, katastr. odborom na LV č. XXXX pre k.ú. Z. D. O., ktoré sú vo vlastníctve žalovanej a nachádza sa vo vzdialenosti 50 cm od domu žalobcov 1. a 2. Oplotenie bolo vybudované v roku 2007 na základe súhlasného stanoviska mesta S. - Z. listom zo dňa 2.3.2007 pod č.j.: SOÚ-482/2007-BAD, ktoré bolo vydané na základe ohlásenia drobnej stavby žalovanou, listom zo dňa 2.2.2007. Pri výstavbe oplotenia vykonával stavebný dozor Ing. M. S., ktorý v liste zo dňa 2.6.2007 konštatoval, že stavba je postavená podľa platných STN a na základe ohlásenia mestu S.-Z.. Svoje stanovisko potvrdil aj výpoveďou na pojednávaní dňa 16.6.2015. Ako sa uvádza v zápisnici o obhliadke plot má dĺžku 15 m, čiže presne toľko, ako sa uvádza v súhlasnom stanovisku mesta S.-Z.. Konštrukcia plotu je rozoberateľná a žiadnym spôsobom nebráni žalobcom vo výkone vlastníckeho práva žalobcov. Posúdenie otázky, či je stavba zriadená v zmysle STN a súhlasného stanoviska mesta je vecne príslušný stavebný úrad. Posúdenie tejto otázky nebolo predmetom sporu a obsahom petitu žaloby. Stojany na

popínavé rastliny, ktoré nazývajú mrežami sú umiestnené na pozemku žalovanej a žiadnym spôsobom nebránia vo výkone vlastníckeho práva žalobcov. Žalobcovia žiadnym spôsobom nepreukázali, že sú vlastníckymi zadnej časti rodinného domu, v ktorej sa nachádza okno vyúsťujúce do pozemku žalovanej a sporný stojan na popínavé rastliny. Na LV č. XXXX vedený Okresným úradom Senica, kat. odbor je v časti A majetková podstata - stavby, uvedený rodinný dom so súpisným číslom XXX, no z geometrického plánu č. 15/2015/46998446, vyhotoveného dňa 15.07.2014 A. G., autorizačne overeným dňa 16.7.2014 Ing. Z. A. a úradne overeným dňa 24.7.2014 Ing. A. F., vyplýva, že rodinný dom sa nachádza len v prednej časti pozemku parc. č. 696. K vyjadreniu žalobcov k zásade „iura novit curia“ (súd pozná právo), upravenú v § 121 O.s.p. uviedla, že „netreba dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo známe súdu z jeho činnosti, ako aj právne predpisy uverejnené alebo oznámené v Zbierke zákonov SR a právne záväzné akty, ktoré boli uverejnené v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev a v Úradnom vestníku Európskej únie.“ Žalovaná poukázala na to, že neznamená, ako sa žalobcovia domnievajú, že súd pozná aj veci známe Obvodnému úradu Senica. Zábrany modrej farby sa nachádzajú výlučne na pozemku žalovanej a neboli vôbec uvedené v petite žaloby. Zábrany modrej farby má žalovaná umiestnené na svojom pozemku parc. č. 698 za účelom zamedzenia vniknutiu psa žalobcov na pozemok žalovanej. K namietaným trovám konania žalovaná uviedla, že právny zástupca pracoval ako substitučný zástupca žalovanej na pozícii koncipienta. Trvalý pobyt nemal a nemá v obci B., ako sa uvádza v odvolaní, keď pre vyúčtovanie trov právneho zastúpenia, cestovných náhrad a straty času je miesto jeho trvalého pobytu irelevantné. Žalovaná navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil a priznal jej náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustný odvolací dôvod (§ 205 ods. 2 písm. b), c), d) a f) O.s.p.), preskúmal rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné a boli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku.

V zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav pokiaľ ide o zistené skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcami uplatneného nároku a pretože zdieľa jeho právny záver vo veci, s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvého stupňa odchýliť a nemôže dať za pravdu odvolateľom, pričom na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, s poukazom na odvolacie argumenty žalobcov sa žiada dodať nasledovné:

Predmetom sporu je ochrana vlastníckeho práva žalobcov 1. a 2. pred neoprávneným zásahom zo strany žalovanej. Žalobcovia sa svojím návrhom domáhajú toho, aby súd uložil žalovanej povinnosť odstrániť drevený plot, mreže, ostnatý drôt a podpery k týmto veciam, ktoré sa nachádzajú pri rodinnom dome a jeho príslušenstve s. č. XXX v obci S.- Z., okres Senica, k. ú. Z. D. O. bližšie ako 2 metre na parc. č. 698 a 699 v obci S.- Z., k.ú. Z. D. O. do pätnástich dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobu žalobcovia odôvodnili tým, že žalovaná vybuodovala približne 60 cm pri rodinnom dome žalobcov 1. a 2. zo strany žalovanej drevený plot vo výške asi 250 cm a následne tento plot ešte navyšovala v zadnej časti. Pred okná žalobcov umiestnila (zo strany žalovanej) mreže, ktoré na stojane zabetónovala a na mreže umiestnila ostnatý drôt. Vybudovaným oplotením nesvieti slnko na celú časť steny, ktorá potrebuje preslnenie, aby od vlhkosti vyschla. V odvolaní žalobcovia namietali, že žalovaná porušuje práva žalobcov (v zmysle § 127 OZ) a zasahuje do ich vlastníckeho práva nad mieru primeranú pomerom.

Z LV č. XXXX mal súd preukázané, že žalobcovia sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností nachádzajúcich sa v k.ú. Z. D. O., parc. č. 696, zastavané plochy a nádvoria o výmere 281 m<sup>2</sup>, parc. č. 697, záhrady o výmere 492 m<sup>2</sup>, rodinného domu s.č. XXX postaveného na parc. č. 696, ktoré nadobudli na základe kúpnej zmluvy RI- 1990/88- vz. 33/89.

Z LV č. XXXX súd zistil, že žalovaná je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností nachádzajúcich sa v k.ú. Z. D. O., parc.č. 698, zastavané plochy a nádvoría o výmere 264 m<sup>2</sup>, parc. č. 699/1, záhrady o výmere 474 m<sup>2</sup>, parc. č. 699/2, zastavané plochy a nádvoría o výmere 43 m<sup>2</sup>, rodinného domu s.č. XXX postaveného na parc. č. 698, ktoré nadobudla na základe kúpnej zmluvy V- 1704/96, vz. 26/97.

Podľa § 126 ods. 1 a 2 OZ, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje. Obdobné právo na ochranu má aj ten, kto je oprávnený mať vec u seba.

Podľa § 127 ods. 1 OZ, Vlastník veci sa musí zdržať všetkého, čím by nad mieru primeranú pomerom obťažoval iného alebo čím by vážne ohrozoval výkon jeho práv. Preto najmä nesmie ohroziť susedovu stavbu alebo pozemok úpravami pozemku alebo úpravami stavby na ňom zriadenej bez toho, že by urobil dostatočné opatrenie na upevnenie stavby alebo pozemku, nesmie nad mieru primeranú pomerom obťažovať susedov hlukom, prachom, popolčekom, dymom, plynmi, parami, pachmi, pevnými a tekutými odpadmi, svetlom, tienením a vibráciami, nesmie nechať chované zvieratá vnikať na susediaci pozemok a nešetrne, prípadne v nevhodnej ročnej dobe odstraňovať zo svojej pôdy korene stromu alebo odstraňovať vetvy stromu presahujúce na jeho pozemok.

Je vylúčené dosiahnuť úplné oddelenie, úplnú izoláciu výkonu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti tak, aby jeden výkon vlastníckeho práva nezasahoval do druhého. Materiálne rozhraničenie, napr. plotom, vrátane vzdušného priestoru nad pozemkom a priestoru v zemi v čisto mechanickom, geometrickom chápaní, nemôže stačiť z hľadiska súvislosti prostredia. Vlastník môže pri užívaní svojej nehnuteľnosti presiahnuť určitú mieru svojho správania a tým zasiahnuť do pokojného užívania susednej nehnuteľnosti. Vtedy dochádza z jeho strany k tzv. imisiám t.j. zásahu do vlastníckeho práva iného vlastníka. Tento zásah je neoprávnený iba za predpokladu, že zákon ho výslovne zakazuje alebo sa neopiera o povolenie, ktoré vyplýva zo zmluvy, úradného rozhodnutia a zo zákona. K neoprávnenému zásahu môže dôjsť aj prekročením oprávnenia vyplývajúceho z určitého povolenia (napr. vecné bremeno).

Neoprávnený zásah, ktorým tretia osoba zasahuje do vlastníckeho práva musí v čase konania trvať. V ustanovení § 126 ods. 1 OZ poskytuje zákonodarca vlastníkovi ochranu pred akýmkoľvek neoprávneným zásahom. V danom prípade ide o tzv. zapieraciu (negatívnu) žalobu, podstatou ktorej je, že vlastník sa domáha ochrany proti zásahom do jeho vlastníckeho práva, ktoré spočívajú v inom rušení než v neoprávnenom zadržovaní jeho veci. Zákonodarca v ustanovení § 126 ods. 1 OZ nežiada, aby pri neoprávnenom zásahu, proti ktorému žaloba smeruje, išlo o zásah „nad mieru primeranú pomerom“.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázať, že na pozemku žalovanej sa nachádza drevený plot vo výške 2,5 m. Tento sa nachádza po celej dĺžke dvora žalovanej vľavo až ku garáži žalovanej, pričom je dlhý 15 m. Je umiestnený 60 cm od domu žalobcov 1. a 2. Medzi domom žalobcov a dreveným plotom žalovanej sa v tomto priestore nachádzajú dve malé okná na dome žalobcov. Priestor medzi domom žalobcov 1. a 2. a žalovanej v mieste garáže žalovanej je ukončený modrým plastom do výšky min. 2 metrov, v ktorom sa ďalej nachádzajú dve železné podpory, vyhotovené z roxorových tyčí a celé svojím obsahom kopírujú priestor, oproti ktorému sú umiestnené okná na dome žalobcov.

Dňa 23.01.2007 žalovaná ohlásila Mestu S. - Z. vykonanie drobnej stavby, drevený rozoberateľný plot o rozmeroch 15 m, pričom podľa listu Mesta S.- Z. zo dňa 2.3.2007 pod č.j. SOÚ- 4820/2007 - BAD, proti tejto stavbe oplotenia Mesto S.- Z. nemalo žiadne námietky. Žalovaná postavila vo svojom dvore v priebehu roku 2007 drevený plot. Pri výstavbe oplotenia pri rodinnom dome s.č. XXX na pozemku ako parc. č. 698 vykonával stavebný dozor Ing. M. S., ktorý vyhlásením zo dňa 2.6.2007 konštatoval, že stavba je postavená podľa platných STN a na základe ohlásenia Mestu S.- Z..

Podľa LV č. XXXX vedený Okresným úradom Senica, katastrálny odbor, je v časti A majetková podstata - Stavby, uvedený rodinný dom so súpisným číslom XXX, pričom z geometrického plánu č. 15/2015/469984446, vyhotoveného dňa 15.07.2014 A. G., autorizačne overeným dňa 16.07.2014 Ing. Z. A. a úradne overeným dňa 24.07.2014 Ing. A. F., sa rodinný dom žalobcov 1. a 2. nachádza len v prednej časti pozemku parc. č. 696.

Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď

určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno o určitých skutočnostiach leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí.

Podľa § 120 ods. 1 O. s. p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ktoré navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Podľa odseku 4 tohto paragrafu súd je povinný okrem vecí podľa ods. 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a.

S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia je zřejmé, že navrhovanie dôkazov má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia. Splnenie dôkaznej povinnosti neznamena automaticky unesenie dôkazného bremena. Dôkazným bremenom je zodpovednosť účastníka za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých alebo z vykonaných dôkazov. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonávajú všetky navrhnuté dôkazy, prípadne aj iné, než navrhnuté a súd napriek tomu nemá skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V tomto prípade musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech v konaní) pričíta tomu účastníkovi, na ktorom predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazné bremeno, t. j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva.

Žalobcovia 1. a 2. v žalobe poukazovali na to, že vystavaním vysokého plotu žalovaná obmedzuje žalobcov v užívaní ich nehnuteľností, plot im tieni ich nehnuteľnosť, do dvoch okien nedopadá slnečné svetlo, majú sťažené vetranie a cítia sa ako vo väzení. Na pojednávaní 25.2.2015 doplnili dôvodnosť žaloby aj tým, že dom je vlhký. Zo zápisnice z obhliadky nehnuteľnosti (č.l. 44) vyplýva, že žalobcovia konštatovali, že dom je suchý, preto ho zateplili zo všetkých strán, ale zo strany, kde je plot žalovanej dom nemajú zatepleny, lebo im v ich prácach bráni plot žalovanej. Žalobcovia však nepreukázali, že žalovaná zasahuje do práv žalobcov a plot žalovanej tieni nehnuteľnosť žalobcov nad mieru primeraným pomerom. Dôkazom tienenia v tomto prípade nie je fotodokumentácia a konštatovanie, že múr (stena) nehnuteľnosti žalobcov susediaca s plotom žalovaných je v „hroznom stave“, čo konštatovali aj pracovníci úradu, ktorí vec riešili. Žalobcovia môžu mať svetlo v vzduch do miestností privádzané z iných strán, z iných okien aj do miestností, ktoré susedia s plotom žalovanej. Tiež je dôležité, či nehnuteľnosť žalobcov je postavená v súlade s vydaným stavebným povolením a je skolaudovaná, pretože stavebný úrad, pokiaľ by neboli splnené technické normy presvetlenia obydla žalobcov by len ťažko vydal stavebné povolenie. Ak žalobcovia potrebujú vykonať nevyhnutnú opravu (zateplenie) majú právo sa svojho nároku domáhať žalobou podľa §127 ods. 3 OZ, na dočasnú rekonštrukciu nehnuteľnosti nie je potrebné, aby bola žalovanej uložená povinnosť odstrániť plot natrvalo. V tejto časti žaloby nie je medzi petitom žaloby a jeho odôvodnenia logická zhoda. Plot zrejme nespôsobuje ani vlhnutie domu žalobcov, pretože tí si vo svojich výpovediach odporovali, ako je vyššie uvedené, na pojednávaní tvrdili, že dom je vlhký a pri obhliadke tvrdili, že znalec konštatoval, že je suchý, preto ho z troch strán zateplili. Žalobcovia nepreukázali, že vystavaný plot (resp. výstavbou plotu) by žalovaná nad mieru primeranú pomerom obťažovala žalobcov, čím by vážne ohrozovala výkon ich vlastníckych práv. Navyše, žalovaná poukazovala na to, že ďalšie okno si žalobcovia 1. a 2. vybudovali na dome bez jej súhlasu a stavba, na ktorej sa okná do jej dvora nachádzajú, nie je zapísaná v liste vlastníctva (žalovaná tvrdenie podložila fotodokumentáciou a geometrickým plánom k nehnuteľnosti žalobcov). Žalobcovia tvrdené skutočnosti žalovanou nepopreli a reagovali tým, že v čase kúpy už dom stál i s ďalším oknom.

Neobstojí ani námietka odvolateľov, že drevený plot nie je postavený v súlade s ohlásením a v rozpore so zákonom. Žalovaná preukázala, že na stavbu dreveného plotu mala súhlas stavebného úradu (Mesto S. - Z.) a vyhlásenie stavebného dozoru, že tento bol postavený v súlade s platnými STN. V prospech žalovanej svedčili vyššie uvedené listinné dôkazy a len spochybnovaním týchto dôkazov zo strany žalobcov nebolo možné na tieto dôkazy neprihliadnuť.

V takejto dôkaznej situácii, keď sa žalobcom ich tvrdenia nepodarilo preukázať, neostalo odvolaciemu súdu iné, ako potvrdiť správnosť záverov súdu prvého stupňa. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd preto vecne správny rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej, s použitím § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd sa nestotožnil s argumentáciou žalobcov v odvolaní k ich povinnosti zaplatiť náhradu trov konania žalovanej, pretože pri vyčíslení cestovného a náhrady za stratu času sa nevychádza z miesta bydliska právneho zástupcu, ale jeho sídla. Tvrdenie žalobcov v odvolaní o tom, že právny zástupca žalovanej nešiel do práce a následne na obhliadku, resp. na pojednávanie nie je preukázané. Nesprávnym však bolo zaviazanie žalovaných spôsobom uvedeným vo výroku rozsudku súdu prvého stupňa. U žalobcov ide o nerozlučné spoločenstvo (v zmysle ust. § 91 ods. 3 O.s.p.), preto bolo potrebné žalobcov 1. a 2. zaviazať na náhradu trov konania spoločne a nerozdielne. Žalobcovia nenamietali správnosť vyčíslenia trov konania pokiaľ ide o hodnotu právneho úkonu a režijného paušálu, preto číselné vyjadrenie náhrady trov konania nebolo predmetom prieskumu odvolacieho súdu.

Z uvedených dôvodov odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v časti náhrady trov konania podľa § 220 O. s. p.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. Úspešnej žalovanej priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 74,58 eura, za úkon právne služby á 66 eur (vyjadrenie k odvolaniu 12.02.2016) a režijný paušál á 8,58 eura, spolu 74,58 eura. Za prevzatie, prípravu a prvú poradu s klientom odvolací súd žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že medzi pôvodným právnym zástupcom žalovanej a žalovanou došlo k ukončeniu spolupráce dohodou, avšak z obsahu tejto dohody nie je zrejmé, z akého dôvodu bola spolupráca ukončená s pôvodným právnym zástupcom a udelené plnomocenstvo inému právnemu zástupcovi počas odvolacieho konania. Takéto trovy odvolacieho konania v rozsahu úkonu právnej služby, prevzatie a príprava zastúpenia tam nemožno považovať za účelne vynaložené. Navyše nový právny zástupca bol koncipientom predchádzajúceho právneho zástupcu, ktorý osobne zastupoval žalovanú v konaní pred súdom prvého stupňa.

Tento rozsudok bol v odvolacom senáte prijatý počtom hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.